

45. ПОКАЈАЊЕ

(На глас број 12. 42. и 79)

1. Исусе погледај, У помоћ ми притеци!
Осећам само смрт, Мора ми дух подлећи;
Вољу ев' имам ту Ал' моћи немам ја,
Јер духу моме сад Нестаде снага сва.
2. Свез'о ме од свуд грех, Смрт ме је заробила;
Кудгод се окренем Нигде ми нема мира;
Ја мишљах да стојим. А сад у прах' лежим,
Мишљена ми хвала Ништ' је, - од ње бежим.
3. Бежим, ал' немир јак На све ме стране прати.
Није ми кадро ништ' Мелема срцу дати;
Закон ми открива Само тек грех мој љут,
Ал' снаге не даје, Да узмем к' небу пут.
4. Исусе, Ти један Можеш ми јад отклонит';
Снага је моја сва У снажним рукама Твојим;
Ако ми не даш Ти Живота нову моћ.
И сам ће отпор мој На муку мени доћ'.
5. Зато се смилуј сад; Пред ноге падам Твоје,
Улиј м' у слабу груд Реку милости Твоје!

Молит' не престајем У праху ту прострт':
Даруј ми живот нов, Победи у мен' смрт.

6. Ти си то обећ'о: Да ћеш ме поткрепити,
Кад се мој опак ум К' Теби, Спасе обрати,
Када се манем свег' Што мени би на сласт.
Да Твоја љубав тек Добије у мен' власт.
7. Па сад опрости све! Јер ја се за све кајем,
Не живим себи, већ Теби се ја предајем;
Чврсто ме прихвати, Грех с' мене скини сам,
Да од сад срце ми Твој чисти буде храм!